

SCHEIDSGERECHT GEZONDHEIDSZORG

Kenmerk: 05/18

Arbitraal vonnis in de zaak van:

de **MAATSCHAP ANESTHESIE**,
gevestigd te Z.,
gevormd door:

- **A.**
- **B.**
- **C.**
- **D.**
- **E.**
- **F.**
- **G.** (voorzitter maatschap)
- **H.**
- **I.**,

Eiseres in conventie, verweerster in reconventie, sub 1, hierna te noemen de maatschap

en

de anesthesist-intensivisten:

- A.**
- C.**
- D.** (voorzitter)
- H.**,

eisers in conventie, verweerders in reconventie, sub 2, 3, 4 en 5, hierna te noemen eisers
gemachtigde: Mr. J.H. Cox

tegen

De stichting **Stichting J.**

gevestigd te Z.,

verweerster in conventie, eiseres in reconventie, hierna te noemen de stichting,
gemachtigde: Mr. E.W.M. Meulemans

---

1. De procesgang

1.1 Op 3 november 2006 is in deze zaak bij arbitraal vonnis uitspraak gedaan. Terzake van de gevorderde schadevergoeding betrof het een tussenuitspraak.

1.2 Ter uitvoering van deze tussenuitspraak hebben beide partijen bij akte zich nader uitgelaten en zijn producties in het geding gebracht.

- 1.3 De nadere mondelinge behandeling heeft plaatsgevonden op 14 februari 2007. Aanwezig namens eisers waren H. en C., met hun gemachtigde, alsmede K., financieel deskundige, en G., voorzitter van de maatschap anesthesiologie, en namens de stichting K., RA, directeur concerndienst, en M., medisch directeur, met haar gemachtigde. Beide partijen hebben de standpunten nader toegelicht aan de hand van pleitnota's.

2. De samenvatting van het geschil

- 2.1 Het Scheidsgerecht heeft in genoemde uitspraak als volgt beslist:

- Het Scheidsgerecht is niet bevoegd kennis te nemen van het geschil voorzover de vorderingen zijn ingesteld door eiseres sub 1.
- De vordering van eisers sub 2, 3 en 5, als geformuleerd in de akte aanvulling van eis onderdeel zes, wordt afgewezen.
- Het Scheidsgerecht houdt de beslissing op de vordering van eisers 2, 3 en 5 tot schadevergoeding, zoals geformuleerd in de akte aanvulling van eis onderdeel zeven, aan. Partijen zullen in de gelegenheid worden gesteld zich hierover uit te laten binnen door de voorzitter van het Scheidsgerecht nader te bepalen termijnen.
- Elke overige beslissing wordt aangehouden.

- 2.2 Omtrent de vordering tot schadevergoeding is in genoemd vonnis het volgende overwogen:

“Gelet hierop kan het bestreden besluit de rechtmatigheidstoets doorstaan. Het daartegen gerichte beroep wordt ongegrond verklaard. De enkele mogelijkheid dat de eisers sub 2, 3 en 5 tengevolge van het besluit financieel nadeel zullen kunnen lijden, is onvoldoende om ten aanzien van het bestreden besluit tot een andersluidend oordeel te komen.

Nu echter de ontstane situatie niet, althans niet geheel, aan eisers is te wijten, ook de (leden van) de maatschap interne geneeskunde en het bestuur van verweerster hebben daarin een aandeel gehad, is het Scheidsgerecht van oordeel dat nader dient te worden beoordeeld of het bestreden besluit schade genereert bij eisers die in redelijkheid niet, dan wel niet geheel voor hun rekening dient te blijven. Partijen zijn verdeeld over de vraag of eisers tengevolge van het besluit schade lijden. Nu de door eisers gestelde schade door verweerster wordt betwist, terwijl dezerzijds schade aan de zijde van eisers niet op voorhand onaannemelijk wordt geoordeeld, zal het Scheidsgerecht eisers toelaten tot het leveren van bewijs van de gestelde schade ten gevolge van het besluit van 12 mei 2006. Daarna krijgt verweerster de gelegenheid hierop te reageren. Vervolgens moet naar billijkheid worden beoordeeld welke schade redelijkerwijs niet voor rekening van eisers kan worden gelaten, welk oordeel uiteindelijk aan het Scheidsgerecht is voorbehouden.”

- 2.3 De standpunten van partijen zullen in het onderstaande per schadepost worden behandeld.

2.4 **Inkomensschade**

Van de zijde van eisers is het volgende aangevoerd.

De inkomensschade tot een bedrag van € 538.333,00 is berekend vanaf 1 januari 2008, ervan uitgaande dat het budget voor anesthesie niet voordien wordt gewijzigd. Per laatstgenoemde datum zal de bekostigingssystematiek veranderen. De inschatting is dat een gat zal ontstaan in de omzet na het wegvallen van de IC-inkomsten (Intensive Care=IC). Bij de berekening is niet gekeken naar de herverdiencapaciteit; voor schade tot 1 augustus 2009 is de factor 3,5 gehanteerd, waarbij is vergeleken met een niet reguliere overdracht van een praktijkonderdeel. Het hanteren van een factor 3 tot 4,5 is daarbij gebruikelijk, aldus eisers. Uitgegaan is van een verlies aan inkomen gedurende 3,5 jaar. Daarop is in mindering gebracht de periode tot 1 januari 2008, waardoor is uitgekomen op een periode tot 1 augustus 2009.

De stichting betwist gehouden te zijn enige schade te vergoeden. Daarnaast merkt zij op de door eisers genoemde factor 3,5 niet te kunnen plaatsen in het kader van een procedure als de onderhavige.

2.5 **Vermogensschade**

Van de zijde van eisers is aangevoerd dat goodwill schade los moet worden gezien van de te lijden inkomensschade. De goodwill vertegenwoordigt de waarde van de praktijk. Het feit dat niet zeker is of de maatschap na 1 januari 2008 nog dezelfde lumpsum zal ontvangen, leidt tot onzekerheid omtrent de waarde van de goodwill. Bij het vertrek van D. is 15 % goodwill schade gebleken tengevolge van deze onzekerheid. Los daarvan menen eisers dat de goodwill van de totale anesthesiepraktijk door het wegvallen van de IC-praktijk zal dalen, en dat de daarmee gemoeide schade moet worden begroot op € 340,000,00.

Van de zijde van de stichting is aangevoerd, dat de gevorderde goodwill schade onzekere toekomstige schade betreft, waarvoor de stichting niet aansprakelijk gehouden kan worden. Verder is de stichting van oordeel, dat goodwill schade en inkomensschade niet naast elkaar voor vergoeding in aanmerking kunnen komen.

2.6 **Schade ten gevolge van het verlies van de IC-bevoegdheid**

Van de zijde van eisers is aangevoerd dat de beroepsvereniging twee soorten registratie kent als intensivist. Allereerst de antegrade registratie, die wordt verleend na het volgen van een specifieke opleiding. H. heeft een jaar geïnvesteerd in die opleiding. Daarnaast de retrograde registratie, gebaseerd op ervaring. Voor een type IC als in dit ziekenhuis is deze ervaring/opleiding vereist. Deze registratie vervalt, aldus eisers, bij de vijfjaarlijkse herregistratie op het moment dat men de deskundigheid en ervaring is kwijtgeraakt. Weliswaar is de verdiencapaciteit van een anesthesist enerzijds en een anesthesist-intensivist anderzijds gelijk, maar een anesthesist-intensivist is aantrekkelijker voor de arbeidsmarkt, aldus eisers.

De stichting heeft aangevoerd dat eisers niet zijn ingegaan op de uitnodiging van de stichting te solliciteren naar de resterende functies op de IC. De stichting wijst er verder op dat, wat er ook zij van registraties bij de beroepsvereniging, aan de Big-

registratie als intensivist niets is veranderd. Overigens merkt de stichting nog op dat een anesthesist doorgaans meer inkomen genereert dan een intensivist.

2.7 **Verdiencapaciteit vrijgekomen tijd**

Eisers hebben aangegeven dat de betrokken intensivisten ongeveer 30 % van hun tijd besteedden op de IC, en dat de vrijgekomen tijd niet zonder meer kan worden besteed aan werkzaamheden die (vervangend) inkomen genereren. Daarbij is van belang, aldus eisers, dat anesthesie een ondersteunend specialisme is. Met uitzondering van de pijnpoli heeft men geen invloed op de verdiencapaciteit. De pijnpoli groeit met de groei van het ziekenhuis. Of dat gebeurt, is mede afhankelijk van de onderhandelingen met de zorgverzekeraars.

De stichting heeft aangevoerd dat de anesthesisten in het verleden naast hun OK-werk op de IC ingeroosterd hebben gestaan. De invoering van de IC-richtlijnen heeft die combinatie onmogelijk gemaakt, zodat eisers – ook indien zij hun IC-werk zouden continueren - hun praktijk hadden moeten herinrichten.

De Stichting wijst er verder op dat de pijnbestrijding is gegroeid. Sinds 1 april 2006 is voorts de Preoperatieve polikliniek nieuw leven ingeblazen. Daaraan doen ook eisers mee. Dit levert geen aparte vergoeding op, maar is wel integraal onderdeel van de anesthesiepraktijk.

2.8 **Immateriële schade**

Eisers menen in aanmerking te komen voor een vergoeding wegens gederfde arbeids- en levensvreugde tengevolge van het wegvallen van de IC-praktijk. Ter onderbouwing van hun claim hebben zij uitspraken overgelegd uit de bundel Smartengeld, die – in hun ogen - vergelijkbare situaties betreffen. Het verschil tussen de anesthesist en de anesthesist-intensivist is het verschil tussen de tandarts die alleen gaatjes boort en de tandarts die ook kronen en bruggen aanbrengt, aldus eisers, die hebben aangegeven zwaar te hebben geïnvesteerd om de bevoegdheid van intensivist te verkrijgen en het IC-werk te missen.

De stichting heeft aangevoerd dat eisers zijn toegelaten als anesthesist en nog immer als zodanig werkzaam zijn. Het is juist dat het IC-werk voor eisers is afgefallen, doch dit had niet noodzakelijkerwijs zo hoeven te zijn. Net zoals de internisten uit de oude IC-combinatie hebben eisers de uitnodiging ontvangen te solliciteren op de vrijgekomen IC-functies. Net zoals die internisten hebben eisers daar om hun moverende redenen geen gebruik van gemaakt. De Stichting heeft voorts opgemerkt, dat een andere keuze van het ziekenhuis om uit de ontstane, onwerkbaar, situatie op de IC te geraken, zoals door eisers voorgestaan, voor hen niet tot een andere inkomens- en vermogenspositie zou hebben geleid.

3. **De beoordeling van het geschil**

- 3.1 Het Scheidsgerecht ziet zich gesteld voor de vraag of eisers aannemelijk hebben gemaakt dat zij tengevolge van het besluit van 12 mei 2006 schade hebben geleden van zodanige aard, dat geoordeeld moet worden dat die schade in redelijkheid niet of niet geheel voor rekening van eisers dient te worden gelaten. Nu genoemd besluit in het arbitrale tussenvonnissen van 3 november 2006 rechtmatig is geoordeeld, is daarvoor alleen aanleiding indien het besluit eisers onevenredige schade

heeft berokkend, dat wil zeggen schade die het normaal ondernemersrisico overtreft en die bovendien met name eisers raakt.

Ter beantwoording van deze vraag overweegt het Scheidsgerecht als volgt.

- 3.2 Wat betreft de gestelde inkomenschade moet worden vastgesteld dat tussen partijen in confesso is dat eisers tengevolge van de lumpsumregeling tot 1 januari 2008 feitelijk geen schade leiden. De gevorderde schade heeft dan ook betrekking op gestelde inkomenschade ingaande laatstgenoemde datum. Daarbij is, zo is namens eisers ter zitting toegelicht, buiten beschouwing gelaten de mogelijkheid om de tijd gemoeid met IC-werkzaamheden (30%) in te vullen met andere, vervangende werkzaamheden. Het Scheidsgerecht acht dit niet reëel. Van eisers mag als vrijgevestigd specialist en ondernemer worden verwacht dat zij niet alleen bereid, doch tevens in staat zijn ervoor zorg te dragen dat zij per 1 januari 2008 vervangende werkzaamheden vervullen, waarmee aanvullend inkomen kan worden gegenereerd. Ter zitting is gebleken dat binnen de maatschap thans meer wordt gedaan aan pijnbestrijding dan voor 7 februari 2006. Daar staan extra inkomsten tegenover. Tevens is gebleken dat een aanvang is gemaakt met de preoperatieve screening. Beide onderdelen behoren tot de taak van de anesthesist. Indien al zou moeten worden aangenomen dat eisers er per 1 januari 2008 niet in slagen vervangende, inkomen genererende werkzaamheden te vinden, hetgeen niet aannemelijk wordt geoordeeld, dan nog is daarmee niet gegeven dat zulks leidt tot inkomensverlies. Of per 1 januari 2008 inkomenschade zal worden geleden hangt af van de (nadere) vormgeving van het financieringssysteem onder de DBC-methodiek. Partijen zijn het eens dat thans nog niet kan worden gezegd hoe een en ander voor de maatschap en voor eisers zal gaan uitpakken. Op grond van het vorenstaande moet worden geoordeeld dat niet aannemelijk is geworden dat eisers ingaande 2008 als rechtstreeks en onmiddellijk gevolg van het besluit van 12 mei 2006 onevenredig nadeel zullen lijden. De vordering dient derhalve in zoverre te worden afgewezen.
- 3.3 De geclaimde goodwill schade is gebaseerd op de aanname dat door eisers dan wel de maatschap schade wordt geleden vanwege het feit dat eisers als gevolg van het besluit van 12 mei 2006 geen IC-werkzaamheden meer kunnen verrichten, dat de maatschap daardoor minder aantrekkelijk is geworden voor nieuwkomers, en dat zich dat vertaalt in een lager bedrag aan goodwill. Dit zou al zijn gebleken bij de overname van het maatschapsdeel van D.. Anders dan eisers stellen, is het Scheidsgerecht echter gebleken dat het besluit van 12 mei 2006 niet in de weg staat aan het verrichten van IC-werkzaamheden door eisers. De stichting heeft eisers aangeboden te solliciteren naar een (parttime) dienstverband op de IC als intensivist. Eisers hebben daar tot nu toe om hun moverende redenen vanaf gezien. Onder die omstandigheden kan eventuele goodwill schade, zo die al aan genoemd besluit is toe te rekenen, niet als onevenredig nadeel worden gekwalificeerd. Daarbij neemt het Scheidsgerecht nog het volgende in aanmerking. In 2006 is de lumpsum uitgangspunt geweest voor de berekening van de goodwill. In die lumpsum is een vergoeding voor het IC-deel van de werkzaamheden inbegrepen. Aangezien de goodwill volgens de OMS-norm één maal de jaaromzet (i.c. de lumpsum) bedraagt en de lumpsum na het staken van de IC-werkzaamheden niet naar rato is verlaagd, en tot 1 januari 2008 ook niet zal worden verlaagd, kan gesteld worden dat eisers wat betreft

goodwillschade in ieder geval tot die datum gecompenseerd zijn, althans dat van onevenredige schade geen sprake is.

- 3.4 Dit geldt ook voor eventuele schade tengevolge van het verlies van de bevoegdheid IC-werk te verrichten. Ter zitting is gebleken dat het niet verrichten van IC-werk niet leidt tot verlies van de registratie als anesthesist, mogelijk wel tot verlies van de aantekening intensivist die wordt bijgehouden door de beroepsvereniging. Eisers hebben het verlies van die aantekening echter in eigen hand, in die zin dat er geen formele belemmeringen zijn in het ziekenhuis part-time IC-werkzaamheden in loondienst te verrichten. Ter zitting is gebleken dat eisers dit niet aantrekkelijk vinden, omdat de voorwaarden waaronder dit kan geschieden minder riant zijn dan in het verleden, en bovendien de organisatie van de maatschap op dit samenstel van werkzaamheden in maatschaps- en in dienstverband zou dienen te worden aangepast. Hieruit volgt dat eventuele schade tengevolge van het verlies van de aantekening intensivist, zo die al aan het besluit van 12 mei 2006 kan worden toegerekend, niet onevenredig is te noemen.
- 3.5 Ten aanzien van de gestelde immateriële schade wordt overwogen dat eisers op geen enkele wijze hebben aangetoond dat zij als gevolg van genoemd besluit geestelijk leed hebben ondervonden, dan wel dat zij in hun persoon zijn aangetast, laat staan dat dit buiten verhouding zou zijn. Verder is gesteld noch gebleken dat het besluit een diffamerend karakter heeft gehad. Voorzover eisers stellen dat het niet langer kunnen verrichten van IC-werk heeft geleid tot een verlies aan arbeidsvreugde wordt overwogen dat, zoals hiervoor reeds aan de orde kwam, er voor eisers geen formele belemmeringen zijn c.q. waren om het IC-werk part-time te hervatten. De vordering dient derhalve ook in zoverre te worden afgewezen.
- 3.6 Op grond van al het bovenstaande moet worden geconcludeerd dat, zo al dient te worden aangenomen dat eisers als rechtstreeks gevolg van het besluit van 12 mei 2006 schade lijden of zullen lijden, die schade niet als onevenredig nadeel in vorenbedoelde zin kan worden aangemerkt. Daarbij wordt van belang geacht dat eisers, net zoals de betrokken internisten en het ziekenhuis hebben bijgedragen aan de ontstane situatie, die het bestuur noopte het – rechtmatig geachte – besluit van 12 mei 2006 te nemen. De eventuele schadelijke gevolgen van dat besluit zijn niet uitsluitend op de schouders van eisers gelegd. De betrokken internisten bevinden zich in een soortgelijke positie. Daarnaast is aannemelijk gemaakt dat het ziekenhuis veel kosten heeft moeten maken om de nieuwe IC-unit op de rit te krijgen. Onder die omstandigheden kan niet worden geoordeeld dat eisers in het bijzonder door het besluit zijn getroffen. Evenmin is gebleken dat zij schade (zullen) lijden van zodanige aard, dat geoordeeld moet worden dat die schade in redelijkheid niet of niet geheel voor hun rekening dient te worden gelaten. De vordering tot veroordeling van de Stichting tot het betalen van schadevergoeding dient derhalve te worden afgewezen.
- 3.7 Het Scheidsgerecht ziet aanleiding eisers, als in het ongelijk gestelde partij, te veroordelen in de kosten van het Scheidsgerecht. Gelet op de bijdragen van beide partijen aan de ontstane situatie, wordt het redelijk en billijk geoordeeld dat elk van partijen overigens de eigen kosten draagt.

4. De beslissing

Het Scheidsgerecht stelt het volgende arbitraal vonnis vast:

- 4.1 De vordering tot schadevergoeding wordt afgewezen.
- 4.2 Eisers dragen de kosten van het Scheidsgerecht, begroot op € 8.100,--.
Overigens draagt elk van partijen de eigen kosten.

Dit vonnis is gewezen te Utrecht op 30 maart 2007 door mr. B.J. van Ettehoven, voorzitter, drs. J.J.A.H. Klein Breteler en H.C van Soest, leden, met bijstand van mr. A.T.B. de Vries, griffier.